

Въ Енциклопедията на Джонсънъ, *Slivno, Selimnia*, а на български *Sliven*, е градъ при подножието на Балкана, командуващъ важния ст.-планински проходъ нарѣченъ *Iron Gate* (Желѣзна Врата): commanding on the S. the important pass in the Balkans) Той е градъ на оживлена търговия съ вълна, оржия и т. н. (Carries on an active trade in wool and arms). Въ 1893 г. ималъ 23,210 ж.¹⁾

Въ Сборника на Липинкотъ, *Slivno, Selimnia*, по български *Sliven*, а по турски *Islimiye*, е живописно разположенъ (picturesquely situated) въ южното подножие на Балкана, далечъ отъ Пловдивъ на 105 мили. Занимава се съ тъкане, дистилиране и печатане. Градътъ, поради множеството си джамии, носи отпечатъкъ на дългото робство подъ турцитъ (the town has impressive memorials of the long period of turkish domination in its numerous mosques), но днесъ турцитъ тукъ съществува малко. Въ 1901 г. градътъ е ималъ 24,542 ж.²⁾

Въ единъ другъ по-старъ сборникъ, Сливенъ е *Se-livno, Salivno, Islivne, Islivna*, на 65 мили отъ Одринъ и съ 20,000 ж.³⁾

Въ географическия рѣчникъ на Лонгманъ, *Sliven Slivno*, а по турски *Islimiye*, е центъръ на окръгъ, отстои 39 мили отъ Ст.-Загора. Той е градъ на вълнено производство и копринарство (cultivation of the mulberry). Вината му сѫ прочути (its wines are famous). Тукъ често има землетресения (the town is frequently visited by earthquakes) Славѣлъ се е още въ византийско врѣме, като оспорванъ пунктъ между българи и византийци. Турцитъ го прѣвзели прѣзъ 1388 г. Той е надъ морското равнище 935 англ. стѫпки. Въ 1888 г. е ималъ 16,400 българи и 2,300 турци.⁴⁾

Въ старото издание на голѣмия Ларусовъ словарь (Paris, t. 14, p. 509), *Slimno, Selimnia, Islamdi*, край производството на платове, розово масло, пушки и

¹⁾ Johnson's univ. cyclopaedia. 1895, vol. VII.

²⁾ Lippincott's New gazetteer. London, 1906.

³⁾ Oliver and Boyd's pronouncing gazetteer of the world. Edinb. 1880.

⁴⁾ Longman's Gazetteer of the world. 1902.